

:: Glasilo »Katoliške akcije« za ::
kamniško in moravško dekanijo

O duhovniškem dostojanstvu

Mnogim velečislanim prijateljem »Našega lista« je še v spominu ljubezniva domača slavnost v Kamniku ob sprejemu novega našega prečastitega gospoda nadžupnika in dekana, kateri si je takoj ob nastopu pridobil zaupanje in ljubezen. V spominu nam je dalje, kako je verno slovensko ljudstvo v Ljubljani in izven nje navdušeno praznovalo osemdesetletnico prevzvišenega kneza in škofa, dr. Antona Bonaventura Jegliča! In prav je tako! Dokler bodo Slovenci spoštovali in ljubili duhovnike, toliko časa bo ž njimi božji blagoslov, kakršnega deli Gospod človeštvu po služabnikih svojih. Čast in ljubezen, ki jo verna srca skazujejo duhovnim pastirjem, velja Bogu samemu.

Duhovnik, v kolikor je človek, član rodu Adamovega, seveda ne potrebuje časti; v kolikor je človek, slabostim podvržen, se mora neprestano poniževati pred Bogom, in zato kliče v začetku sv. maše, sklonjen pred oltarjem: *Mea culpa*, Moja krivda ... Toda v duhovnikovi duši je posvečenje, maziljenje s Svetim Duhom, ki mu podeli dostojanstvo in veljavo, večjo od vsake druge. Niti duhovnik sam ne more na zemlji razumeti in izmeriti veličine tega dostojanstva! In to, kar je v njem nadnaravnega in božjega, mora duhovnik Gospodov tudi sam ceniti in spoštovati, spoštovati mora sebe zaradi Boga in po volji božji. Ljudje, kateri nimajo dosti vere ali pa sploh nič, — namreč prave vere, ki jo je Kristus zasadil in jo goji Sv. Duh tolažnik, Duh resnice, — taki ljudje težko razumejo duhovnika, kateri se poteza za svojo veljavo in skrbi za ugled

pred ljudmi. Zato krivične tožbe o duhovniški nadvladi, o »klerikalizmu«.

Od Kristusa, učlovečenega Sina božjega, izvira duhovniška oblast in veljava. Kristus ima pravico kot Bog in Odrešenik, da bi vsi ljudje priznali njegovo gospodstvo, vsi bi morali biti srečni podložniki njegovi. Seveda Gospod Bog noče uporabiti nikakega nasilja. Nasilje je od protivnika božjega, od glavarja upornih, odpadlih angelov. Poglejte le na Rusko, kako neusmiljeno kruto vladajo tisti, ki so zavrgli Kristusa, zavrgli Boga! Bog, naš Gospod je kralj svobode, prostosti! Zato tudi pušča prosto voljo vsem razumnim stvarjem. Bog hoče, da se svobodno odločimo zanj. —

Vse duhovniško delovanje, vse prizadevanje katoliškega duhovnika meri le na to, da bi se ljudje tem lažje mogli odločevati za Boga. Zakaj, ovire na poti k Bogu so velike, zlasti še v naših dneh. — Seveda so, na žalost, tu pa tam izjemoma, dasi zelo zelo redki, tudi taki, ki so sicer prejeli sv. mašniško posvečenje, toda ne žive večkrat tako, kakor zahteva njih vzvišeni poklic! Obžalovanja vredno stanje! Ne sodimo! Molimo zanje! Velika je njih odgovornost ... Nespetno pa ravnaajo tisti nasprotniki sv. katoliške Cerkve in taki mlačni verniki, kateri se sklicujejo na nekatere slučajno slabe duhovnike. Prvič so taki duhovniki v marsikaterem oziru bolj čednostni kakor pa tisti, ki jih sodijo in hočejo zaradi njih opravičevati svojo nevero. Slabe duhovnike jih imenujejo le zato, ker duhovniški stan térja izredno veliko svetost. Toda koliko je na drugi strani dobrih duhovnikov! In izmed teh, koliko iz-

redno sposobnih, čednostnih in delavnih! Nočemo se povzdigovati. Nikakor! Samo resnici hočemo dati prikor! Samo resnici hočemo dati priznanje! In pa hvalo Kristusu, zahvalo Svetemu Duhu tolažniku, ki vlada in vodi sv. katoliško Cerkev ter jo ožarja s svetostjo, ki ostaja sicer prikrita ljudem, kateri so — žal — slepi za to, kar je nadnaravnega in božjega.

Dobrim vernikom je pa jasno in razvidno, da časte očetovsko dostojanstvo Večnega Očeta samega, da časte usmiljenje Božjega Odrešenika, da časte svetost in ljubezen in dobroto Svetega Duha tolažnika, ako spoštujejo, ljubijo in cenijo dobre duhovnike ter se jih oklepajo kot svojih voditeljev v blaženo večnost! P. E. B.

Kr. banski upravi drav. banovine

in našim čitateljem

Pred tedni je začel izhajati v Ljubljani dnevnik, ki je o sebi naznanil, da je dnevnik dravske banovine. Ker prinaša tudi uradne objave banovine, se po pravici smatra vsaj za poluradni list, ki ga nekateri skoro morajo naročiti.

Ker pa prinaša ta dnevnik povest (roman), ki je na indeksu katoliške Cerkve in je torej katoličani ne smejo brati, smatramo objavljjanje take povesti v poluradnem listu za žalitev vernikov katoliške Cerkve v dravski banovini in prosimo kr. bansko upravo, da ne dovoli, da bi se na ta način žalili katoliški državljani v banovini.

S tem obenem obveščamo naše naročnike, da ni dovoljeno brati omenjene povesti novega dnevnika.

Zmešnjava pojmov

tako sem vzkliknil danes, ko sem bral dvoje vabil na veselico, katero prirede gasilska društva binkoštni ponedeljek v našem okraju. Imena teh dveh gasilskih društev kot domačin zamolčim iz usmiljenja in sramu. Kaj pa se je vendar objavilo na vabilih, bo vsak radoveden, da nosi dopis naslov zmešnjava pojmov. Dvoje gasilskih društev je objavilo z lepaki ob Dunajski cesti, da se vrši binkoštni ponedeljek blagoslov gasilskega doma s plesom. Ali ni to zmešnjava pojmov? Ali vedo prireditelji kaj je blagoslov, ki ga izvrši katoliška cerkev? Ali vedo, kako sodi ista kat. cerkev o plesu? Ali je to dvoje združljivo? Ako prireditelji ne znajo odgovoriti na stavljena vprašanja, naj vprašajo svoje otroke, ki se pripravljajo na birmo! Povedali jim bodo, da se to ne da spraviti pod en klobuk.

Enako si je pritisnil madež zmešanih pojmov neki drugi kraj našega okraja z veselico, ki jo je priredil dne 25. maja t. l. s plesom in sicer kaj mislite v kak namen. Gotovo ste še vi, g. urednik, radovedni v kak namen, čeprav veliko novic zveste od vseh strani. V popravo spomenika padlim rojakom. Čujte in strmite! Sorodniki,

prijatelji, znanci prirede ples v ta namen, da bodo s tem denarjem svojim ranjkim postavili spomenik. Zakaj pa ne gredo plesat na njih grobove, tako sem si mislil, ko sem gledal dne 25. maja to komedijo, katero bi obsodil vsak divjak, ako bi bil o nji poučen. In prireditelji so na svojo sramoto še ponosni.

In še nekaj, gospod urednik, je specialiteta veselice zadnjega časa. Slišali ste že o Miss Amerika, Miss Evropa, kaj ne bi. Vsaj se pri tej besedi dvigne upanje vsakemu dekletu, da bo pa mogoče le ona tako srečna in dobila prvenstvo v lepoti. To žensko slabost zlorablajo veselice zadnjih dni. Nikar se zato ne čudite, ako boste nekega lepega dne brali poleg Miss Evropa tudi ime Miss Krašnja ali Miss Palovče.* Ljudje, ki pa poznajo take Miss, pa trdijo, da vijolice ne rastejo sredi Dunajske ceste, ampak skrite pod grmom.

* Seveda se ne bom čudil, saj že imamo n. pr. Miss Trzin, Miss Kamnik. Toda običaj volitve Miss-lepotic ni tako napačen. V vasi Bregu so izvolili najlepšo kravomlekarico za Miss Breg. Dalje nam poročajo, da bodo sedaj volili Miss Perica, Miss Šivanka in Miss Zanjica.

Naše prosvetno delo

Navadno v poletnem času naše društvene dvorane precej samevajo, nekaj radi vročine, nekaj radi preobilnega poljskega dela. Letos je pa v našem okrožju malo drugače. Novo življenje so prinesli v naša društva

Dekliški oziroma ženski odseki.

Do sedaj jih imamo že šest: Sela, Homec, Groblje, Domžale, Brdo, Rova; vsi ti odseki so precej delavni. Članice se zbirajo včasih v dvoranah, včasih pa tudi kar na prostem, pod milim nebom; sedaj v eni vasi, drugič v drugi; semintja gre tudi en odsek obiskat drugega, tako imamo več življenja in več prijateljstva. Na sestankih se dekleta pogovarjajo o vsakovrstnih zadevah: o raznih člankih iz Vigredi, o gospodinjstvu, o ročnem delu, o gojitvi cvetic, o vzgojnih načelih, o samovzgoji značaja, o obleki, o raznih naravnih in tudi nadnaravnih čednostih, o načinu kako uspešno in koristno sodelovati v prosvetnem društvu; zraven pa še zapoje kakšno veselo in se iz srca nasmejejo; nedeljski popoldnevi so tako postali polni pametnega in koristnega veselja.

Na skupnem sestanku v Grobljah na binkoštni ponedeljek je bil sklenjen izlet v Kamniško Bistrico,

ki se bo vršil v nedeljo 6. julija ali v primeru slabega vremena nedeljo pozneje. Dnevni red bo sledeči: ob 7 se snidemo v Stahovici pri »Korlnu«; ob 10 bo v Kamniški Bistrici sv. maša s petjem. Potem odmor in okrepčilo. Popoldne bo kratko predavanje in potem igra »maček v žakeljnu« v prid zamorčkom; v ta namen naj prinese vsaka članica s seboj vsaj en mali dobitok v vrednosti 1—3 dinarje; ako pa katera prinese več dobitkov in večje vrednosti, ji bo pa že Bog plačal v imenu zamorčkov, članica, ki bo pa dobitok zadela bo pa gotovo tudi hvaležna. Ako mogoče bomo imeli tudi litanije s petjem. Povabljeni so vsa dekleta tudi iz drugih društev, ki še nimajo odseka, gotovo si bodo zaželele enaki odsek in ga bomo tudi ustanovili kar na prostoru. Nobena pa naj ne pozabi na sveže grlo in veselo srce. Zvečer, kadar bo solnce odpovedalo, se pa pri »Korlnu« zopet razidemo, ako se bomo sploh mogle raziti. Bog živi!

ZAHVALA

Podpisani se zahvaljuje iskreno ggoduhovskim sobratom, zastopnikom oblasti in društev in vsem župljanom kamniške župnije za vso pozornost, postrežljivost in ljubeznjivost ob mojem prihodu v Kamnik in ob nastopu službe. Bog plačaj vsem na priprošnjo Brezmadežne!

V Kamniku 4. junija 1930.

Matej Rihar, dekan.

Pravica vsem

S tem naslovom je neki podjetnik v zadnji številki pokazal, da bi bile razmere med delodajalci in delavci kmalu urejene, če bi bilo več podjetnikov s krščanskimi nazori. Toda žal, da ni veliko takih src v podjetnikih. Nasprotno jim je merilo le sebičnost, lakomnost, hitro obogateti. Ne trdim, da ni teh napak tudi med delavci. So, toda v krščanskih vrstah jih ni.

Nalase sem na praznik vnebohoda opazoval ob Bistrici podjetja in mi je bilo žal, da ni bilo z menoj onega podjetnika, ki prvočiči pravico vsem. Videl bi bil, kako se je kadilo celo na Vnebohod iz visokih dimnikov nekaterih podjetij ob Bistrici, katerih imena danes še zamolčim. Toda dim je dokaz, da so podjetja obratovala. Dim iz visokih dimnikov glasno kliče, di ti podjetniki nočejo dati delavcem njihovih pravic. In sicer onih pravic, katerih celo Bog ne more preklicati, ko je dal zapovedi. In tovarnar je pa tako predrzen, da tepta naše najsvetejše pravice. Res, sramota je taka tovarna za naš kraj, sramota za nas, da kaj takega trpimo. Brezsrčno ravnanje lepo oblečenih podjetnikov in njihovih ravnateljev ne more nihče zagovarjati, še manj odobravati. Ali je res potrebno delo ob nedeljah in praznikih? Vsak gospodar, tudi kmetavzar, kakor ti lepo oblečeni podjetniki in njih priveski radi imenujejo našega kmeta, ve, da je šest dni delavnik, sedmi pa nedelja. In da tega ne bi vedeli gospodje podjetniki! In kaj stori naš preprosti kmet, da mu ne bo treba nedelj in praznikov skruniti? Poslušaj gospoda! Med tednom navrže kmet vsak dan eno ali dve uri, da delo dovrši. Ali se nebi mogli tudi različni ravnatelji naučiti šteti do sedem in vsak dan eno ali dve uri več delati, da bi nedelja in praznik ostal delavcu za počitek. Ali ste res tako nevedni, da ne bi tega vedeli, da je za nas tako delo zoprno, kjub temu, da radi zaslužimo med tednom?

In zakon o nedeljskem delu? Ali res ni nikogar, ki bi spoštoval ta zakon in ga branil? Ni čuda, da je radi tega med nami vedno manj spoštovanja do zakona in se vedno pogosteje čuje pregovor, da zakoni zato obstoje, da se prelamljajo.

G. urednik! Ali zdaj razumete našo nevoljo nad brezsrčnimi podjetniki in da se ne moremo vnemati zanje, ko ravnaajo tako nečloveško z nami, ko njih žepa ne zadene prav nič. Kaj bi lahko napisal za one primere in opisal njih brezsrčnost, kar se tiče njih denarja! Kratka odslovitev, odpoved dela, namestitvev cenejšje delavske moči, čeprav je radi tega delavec postavljen s svojo družino naravnost na cesto. Da ne govorim o osebnih zameri in drugih ozirih, ki so dovolj tehtni, da delavec pride ob delo. To naj zadostuje za danes, da ne bo kdo mislil, da delavci nimamo oči in srca, kjer trpe naše pravice.

Raj nam govori Gospod v juliju

Duhovni šopek

iz nedeljskih evangelijev v juliju.

1. NEDELJA

Čudežni ribji lov.

Vso noč je Peter s tovariši lovil ribe, pa nič ujel; in vendar je nočni čas za ta posel najprikladnejši. Ko pa po dnevnu na besedo Gospodovo vrže mrežo, zajame rib, da sta se dva čolna kar potapljala. Spoznaj iz tega, kako ljuba je Bogu pokorščina, ki se takoj ukloni, ako le jasno spozna božjo voljo, ki se nam pogosto izraža po ukazih staršev in predstojnikov. S svojo pokorščino zajameš — ne ribe, ampak celo množico nebeških zasluženj, če si pokoren ljudem kakor Bogu in ti je torej ukaz predstojnikov toliko kot ukaz Boga samega. Pobožni Rodriguez pravi: Boljše je proti svoji volji pobrati bilko od tal, kot pa po svoji volji postiti se cel teden ob kruhu in vodi.

2. NEDELJA

O pravi pravičnosti.

Zanesljivo merilo našega krščanstva je ljubezen do sovražnikov. Po tem merilu spoznamo, da se marsikoga drži bore malo Kristusovega duha. Morda enkrat eno razžaljenje, pa ga ni več odpuščanja! Pa se užaljeni ubija v mislih, kako bi se znosil ali bolje maščeval in vrnil nemilo z nemilim. Duh Kristusov je temu čisto nasproten; najdemo ga v obilici v visoki šoli svetnikov. Bl. Krescencija je morala n. pr. veliko krivic prenesti v samostanu, v katerem je živela; razpili so jo celo kot čarovnico, zvezano s samim hudičem. Ona pa je vse krivice vračalo s posebno ljubeznijo do njej sovražnih ljudi: kleče jih je prosila odpuščanja, jim poljubljala noge in jih sploh prištevala svojim največjim dobrotnikom. Gotovo je to junaška stopnja ljubezni, kakoršne junaška stopnja ljubezni, kakoršne Bog ne zahteva, a glejmo, da izrujemo iz srca vsako premisslveno sovraštvu in da molimo za svoje sovražnike.

3. NEDELJA

Jezus nasiti 4000 mož.

Vse postavljanje s pobožnostjo je zunanji blišč brez pravega jedra, kjer ni usmiljenja do bližnjega. Znabiti poznaš koga, ki rad poseda po cerkvenih klopih in se ponosno trka na prsi, češ: mi smo katoliški možje!, a kadar je treba bližnjemu priskočiti na pomoč, tedaj se pokaže trdosrčnega, brez sočutja za človeško revno in bedo. Glej, votlo krščanstvo! Kako ganljiva pa je beseda Jezusova: Množica se mi smili... s čemer se nam odkriva

ena najlepših potez njegovega Srca; prav to je tudi ena najbolj značilnih lastnosti vseh, ki so svoje Srce upodobili po Srcu Jezusovem. Zgodi se, da so v grehah zastarani ljudje nedostopni za vsak opomin, kakor gluhi in slepi za klic milosti božje; edino le usmiljenje, skazano njim samim, jim odpre oči in ušesa in omehča ter ogreje srce. Zato pa se drži nauka Tobijskega (4, 3): »Ako imaš veliko, obilno dajaj; če imaš malo, si prizadevaj, tudi malo rad podeliti.«

4. NEDELJA

O lažnivih prerokih.

Sadovi ljudi so njih besede in dejanja, skratka: vse njihovo življenje. Če so besede in dejanja v lepem medsebojnem soglasju, tedaj s gotovostjo lahko sklepamo, da je dobro drevo, ki rodi take sadove. Dostikrat pa so dejanja v kričečem nasprotju z besedami. Morda ti kdo v besedah prodaja krščanstvo kar na vatile, njegova dela so pa nevredna kristjana: zavist, sovraštvo, prepirljivost, zamerljivost, domišljavost, nečistost, lažnivost in kar je slične satanove zalege. Kratkovidnim je taka predstava lahko v spodtiko, kakor da je to krščansko in potem sklepajo: ali je vredno krščanstvo, da se ga oklenemo? Res, tako krščanstvo je izrodek, je sad slabih dreves. Oziraj se rajši po dobrih drevesih in opazuj njih sadove; saj je v katoliški Cerkvi še vedno veliko pravičnih, ki žive iz vere, ki so polni nesebične ljubezni do Boga in do bližnjega. Njih zglede premissluj, pa boš videl, kako dobre sadove rodi vera, ako je zasidrana globoko v srcu.

Katoliška akcija

Delo župnijskih svetov in odborov.

(† Kanonik Ivan Lavrenčič)

Delokrog župnijskih svetov in odborov je velik in zelo obsežen, kakor je razvidno iz § 2 pravil. Je delo vsestransko zunaj cerkve, da se ohrani, utrjuje in razvija, kar je dobrega; zatira in uničuje, kar je slabega; išče in najde, kar je zgubljenega, da zavlada povsod Kristus v zasebnem, družinskem, družabnem in javnem življenju.

Pot do cilja je uglajena tam, kjer delujejo že v župniji katoliške organizacije, prešinjene apostolskega duha, kjer žive člani živo versko življenje in čutijo s cerkvijo v njenem poslanstvu. Z veseljem se pridružijo katoliški akciji in srečni so, da morejo sodelovati zaboljšanje in dvig verskega življenja v župniji, bodisi z besedo ali delom, skupno ali zasebno.

Težje je v župnijah, kjer v katoliških organizacijah ni katoliškega duha, niti veselja do apostolskega dela. Tam naj župnijski odbor po zastopnikih organizacij v župnijskem svetu vpliva, da se v njih izvrši verska obnova in vzbudi veselje do apostolske delavnosti.

Semintja se pogrešajo katoliške organizacije; zaspale so ali pa sploh niso bile vpeljane. Čas zahteva, da so v vsaki župniji vsaj Marijine družbe in Apostolstvo mož, oboje zelo dobro sredstvo za udejstvovanje KA v župniji; kot najboljše sredstvo pa posvetitev družin presv. Srcu Jezusovemu, studencu vseh milosti.

H KA je župnijskim svetom in odborom pritegniti tudi župljane, ki so izven katoliških organizacij, in sicer vseh stanov, poklicev in raznega političnega mišljenja. Umevno, da to pri mnogih ne bo šlo gladko z ozirom na razne predsodke in nasprotno politično mišljenje pa bi ne smelo biti ovira, ker KA s politiko nima stika, saj je povsem nepolitično strogo cerkveno gibanje. Ker pa moramo računati z različnimi skušnjami, časovnimi težkimi razmerami in človeško slabostjo, opravičeno domnevamo, da bo s slednjimi v dosego zaželjenih uspehov še največ dela in truda. Pa naj bo delo še tako težko, ne strašimo se! Z odločnostjo, vztrajnostjo, molitvijo in z zlatim ključem dejanske ljubezni se odpira pot v človeška srca. In če bomo kdaj razočarani, ne bodimo malosrčni, ne udajmo se malodušnosti, ki je mrtvilo vsemu. Zavlada naj v nas optimizem v zavesti, da je on z nami, ki je rekel: »Jaz sem pot, resnica in življenje«, kakor je tudi nam zatrdil: »Jaz sem z vami vse dni do konca sveta«, ker i nam veljajo besede sv. apostola Pavla: »V njem premorem vse, ki mi daje moč!«

Homec. KA za župnijo Homec je imela dosedaj 4 seje. Na prvi se je sestavil odbor, ki je bil objavljen v 1. številu Naš. lista. Pozneje so se v župnijski svet KA izvolili zastopniki posameznih organizacij, treh Mar. družb, III. reda, prosvetnega društva, fantovskega odseka prosv. društva (bivših Orlov), ženske zveze, abstinentov in družbe treznosti. Pri sejah, ki se vrše ločeno za moške in ženske odbornike KA, je na dnevnem redu pravilnik KA, izdan od škof. odbora, nato razpravljanje o izboljšanju versko-nravnega življenja v župniji. Sestavila se je statistika malovernih in mlačnih župljanov, ki berejo Jutro, Domovino in knjige Vodnikove družbe in ki se tudi sv. misijona letos niso udeležili; to so večinoma tuji priseljenci, ki se nimajo za Homčane. Veliko dela KA za razširjanje dobrih časopisov; družbe sv. Mohorja bo letos prišlo 102 izvoda (nad 11%), vpeljana je v župniji kolportaza Slovencev, ki ga prodajo fantje pozimi 50 izvodov ob nedeljah, poleti pa do 40, in Našega lista, ki ga pošiljajo 80 izvodov, okoli 20 pa se ga dobi osebno v Grobljah. Popolno prenovljenje župnišča in gospodarskega poslojpa se tudi šteje med uspehe KA, ker je k temu pripomogla hranilnica na nasvet odbornikov Katoliške akcije.

Mati

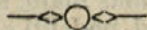
»Glej dekla sem Gospodova, zgodi se mi po Tvoji besedi.« Vsa vsebina Marijinega srca in življenja se izraža v teh kratkih besedah. Hkrati pa kažejo te besede tudi vsaki verni materi docela nezmotljivo pravo življenjsko pot. Koliko lepote obrodi življenje materi ob vsem trpljenju, ob vseh žrtvah, če je prežeto s to isto voljo. Oživljena ljubezen je tako življenje žene-matere, solnčno in polno, da ne zatemni docela niti v najtežjih urah, v dneh največjega trpljenja.

In vsakokrat, kadar ji izroči Bog novo otroško dušo, jo sprejme z novo, nespremenljivo ljubeznijo in nežnostjo, v živi veri, da ima v družini tudi zopet enega angela več in da z malim človeškim detetom zopet in zopet iznova sprejema božje Dete v dom. Saj je zatrdil Gospod: »Kdor sprejme katerega teh malih, mene sprejme.« In več otrok, več očenašev, več molitve in več angelov je v njenem domu.

Z angelskimi nalogami, to je s skrbjo za ljudi, njihove varovance in z otroškim smehom se prepleta njeno delo, vzreja in vzgoja otrok. Dejanska ljubezen do bližnjika, do najbližjih je neposredna vsebina njenega življenja in del. In posebno ljuba je njena duša Gospodu, kadar trpi, bo-disi da jo pečejo otroške solze ali katera druga lastna ali tuja bol.

Kakor živ kelih Gospodov se dviga taka materina duša vsak dan iznova v daritev Bogu.

Ali more Bog drugače, kakor da varuje in blagoslavlja tak dom! Da blagoslavlja rod, ki ima takih domov! Ali sploh more drugače, kakor da dá močno srce in močno dušo materi, ki ubere glas svoje ljubezni do moža in do družine po oživljeni volji: »Glej, dekla sem Gospodova...!« (Gr.)

Z našega razgledišča

Kamnik. V sredo 21. maja t. l. smo pričakali novega g. dekana Mateja Riharja, potem ko je našo župnijo upravljal po smrti † dekana Ivana Lavrenčiča več ko tri mesece in pol mekinjski župnik g. Viktor Čadež. — Novega dušnega pastirja in voditelja dekanije smo sprejeli kar najbolj slovesno ob 4 popoldne pred mestno nadžupno cerkvi v Kamniku. Sprejema se je udeležila vsa šolska mladina v Kamniku in meščanska šola uršulinskega samostana v Mekinjah, kar je napravilo posebno lep vtis. Pozdravili so novega g. dekana zastopniki vseh oblasti, zastopniki cerkvenih organizacij, potem še raznih drugih organizacij in ustanov, pa tudi posamezniki v svojem imenu. Združeni moški zbor je zvečer priredil preč g. dekanu lepo podoknico, nakar je g. dekan prišel sam med pevce, da se jim zahvali. — Društvo »Kamnik« je sprejelo g. dekana v svoj Dom na dan instalacije, dne 25. maja, kjer so se poklonile svojemu novemu voditelju vse naše organizacije, ki so se tudi zjutraj o priliki instalacije udeležile slovesne službe božje. Najbolj prisrčen

pa je bil pozdrav malih dečkov in deklic otroškega vrtca usmiljenih sester v Kam. domu v nedeljo, 1. junija o pol 5 popoldne, ko smo pač vsi živehi in čustvovali z otroško dušo. Tako smo župljani pozdravljali svojega novega dušnega pastirja in pri vsem tem globoko občutili...

Preč. gosp. dekanu Mateju Riharju

Voditelj bratov in sodelavcev
v vinogradu Gospodovem! Pozdrav!
Vi častnik vrli v vojstvu Kristovem
v duhovnem boju za svetost višav,
na Vas zaupno naše zre oko,
na Vas doslej rosilo je nebo
in bo delilo moč Vam še poslej...
Pred nami greste Vi srčno naprej!

P. Evstahij, O. F. M.

Kamnik. (Slovesnost prvega sv. obhajila.) »Toliko prvoobhajancev, kot letos, pa že dolgo ni bilo v Kamniku«, tako so menili ljudje, ko so opazovali belo oblečeno, nedolžno in čisto čedico ovčic, ki so prvič stopile k Pastirju s prošnjo: »Sedaj nas ti hrani s svojim mesom in svojo krvjo!« — V četrtek, 12. junija je to bilo, ko je 37 deklic in 46 dečkov stopilo na to novo, lepo, evharistično pot življenja. Pri skupnem zajutruku, za katerega so se posebno potrudile gospe matere in pa dekleta Marijine družbe, ki so tudi same stregle otrokom v dvorani Kamniškega doma — hvala jim — smo čutili vsi, kakor bi stregli Jezusu samemu v njegovih najmanjših bratih in sestricah. Popoldne smo se zbrali zopet v Kamniškem domu, kjer so otroci v deklamacijah in prizorčkih izražali veselje svojega srca in prošnjo: »Utrdi v nas, o Gospod, vse to, kar si danes v nas dobrega pričel!« — In še na Kalvarijo smo poromali, da se zahvalimo Križanemu za Meso in Kri in Ljubezen. Gospod Jezus in vsi dobri ljudje so bili veseli tega dne...

Janez Langerholz:

SREČA

(Povest. — Nadaljevanje.)

»Kje so? Arrr — !«

»Jaka, kar miren bodi!«

Lojze je govoril mirno, ne žaljivo. Videlo se mu je, da se premaguje.

»Kaj praviš? Misliš, da se te kaj bojim!«

»Ne, Jaka, bolan si. Spat pojdi! Ko se boš pozdravil, boš drugače govoril.«

»Kaj? Spat? Po dnevu, pa spat. Na delo! Kdo bo postopal!«

»Ne, Jaka, nedelja je danes. Danes kar mirno lahko počivaš.«

»Nedelja! Hudič! Pri tebi je vsak dan nedelja.«

»Bolan si, Jaka, bolan! Ko se boš prespal, boš zdrav. Veš, kar spat bova šla.«

Urno ga je prijel pod pazduho, obrnil ga je in Jaka je šel obotavljaže za Lojzetom.

Peljal ga je domov.

»Tako, vidiš. Ko se boš naspal, bo pa vse dobro.«

Položil ga je v posteljo, zaprl hišna vrata, zaklenil vežo in šel domov.

Komaj je bil že doma, komaj je začel miriti preplašeno družino, svojo

in Lavrinovo, ko je že spet klel Lavrin proti hiši. To pot s polenom v roki.

»Domov! — Vsi domov, pravim! — Vsi domov! — No! — Arrr... — !«

Pohlin je urno zaklenil vrata.

Jaka je pričel razbijati. Zastonj.

Zaklel je in se odmaknil proč od vrat.

»Hvala Bogu! — Odšel je.«

»Cinnnk!« je v tistem hipu zažvenketalo steklo v razbitem oknu in v Pohlinovo hišo je priletelo poleno.

»Ali jih bom dobil nazaj! — Nazaj, pravim! — Domov! — Kar brž!«

Pohlin je šel v hišo pogledat, kje sosed vpije in razgraja. Ni se malo začudil, ko je videl, da Jaka leze skozi razbito okno v njegovo hišo. Pograbila ga je jeza. Brez obotavljanja je pobral sredi hiše ležeče poleno in začel nabijati vsiljivca. Nič ni gledal, kam je padlo in nič ni štel, koliko jih je padlo po hrbtu, po glavi, po rokah, kamor je pač dosegel.

Jaka se je vtepal, motal se je nazaj skozi okno, da bi se preje oprostil neljubega padanja.

Šele ko je bil zunaj je zavpil: »Čakaj me, Pohlin! — Berač! — Plačeval boš, da se ti bo temno delalo pred očmi! — Na krvav pečat te bom tožil. — Čakaj! — Le čakaj!«

Potegnil se je v svisli in zaspal.

»Preveč si ga«, je pripomnila žena.

»Nič preveč. Še premalo!«

»Če bi ostalo doma, nič ne rečem.

Ampak Jaka bo tožil. Gotovo bo. Nikjer ne bo tako lahko prišel do denarja, kakor ga bo dobil za te bolečine. Ti mu boš pa plačeval s svojimi krvavimi žulji. Saj pravim: Potepuh ima povsod srečo. Oh, oh!«

Lavrinovi so odšli domov.

Lojze pa je pričel premišljevti ženske besede. Zaskrbelo ga je. Kaj, če bi bilo res tako? On bo delal, garal, služil, sosed pa za njegove žulje pil in preklinjal. Komu naj bo to podobno!

Poiskal je Martinovca in mu povedal, da v ponedeljek ne more z njegovim sinom na delo. Ima nujen, važen opravke, ki ga ne more in ne sme odkladati. Kakšen je ta opravke, ni hotel povedati; sram ga je bilo.

S strahom v srcu je stopal v ponedeljek proti Kranju. Poiskal je sodnijo in povpraševal kje ima gospod sodnik svojo sobo. Povedali so mu, da ima gospod sodnik svojo sobo na št. 1. in da pride šele ob osmih v pisarno.

»Rad bi govoril s gospodom sodnikom, je dopovedoval sodnemu slugu,

Mekinje. Tu se vrši vsako leto 6. nedeljo po veliki noči obhod z Marijinim kipom. Letos je posebno lepo uspel. Lepi cerkveni govori o Mariji v krasni, staroslavni mekinjski cerkvi, nato sprevod z Marijinim kipom, ki so ga nosile deklice, krasno petje pevskega zbora, ubrano zvonjenje ter lepo vreme, vse to je poviševalo slovesnost. Obhoda so se udeležili tudi gasilci ter mnogo ljudstva. Sprevod se je pomikal do grajske kapelice v Zduši, tu je cerkveni pevski zbor odpel nekaj lepih Marijinih pesmi, potem se je povrnil v cerkev, kjer je bil blagoslov. Marijin kip je še iz časa sester klarisij, ki so več stoletij bivale v mekinjskem samostanu. Vrežane ima z zlatom besede: Monstra te esse Matrem (Skaži se nam Mater). Na tem kraju že od nekdanje čase Marijo kajti že l. 1287 je Seyfried Gallenberški prosil kamniškega župnika Manfreda della Turre, sorodnika oglejskega patriarha Rajmunda, ustanovitve stalne kaplanije pri tej kapelici. Pozneje je sklenil postaviti samostan klarisijam. Ustanovno pismo je izdal 8. okt. 1300. Cerkev je posvečena prebli Dev. Mariji. Slika v velikem oltarju predstavlja Marijino vnebovzetje. Koliko Bogu posvečenih redovnic je tu bilo pred Najsvetejšim in častilo Marijo! — Procesijo z Marijinim kipom v Mekinjah je vpeljal blagopokojni in zaslužni župnik Franc Rihar, brat sedanjega preč. kamniškega dekana, nadaljuje pa sedanji za čast Marijino vneti župnik Čadež.

Stranje. V ponedeljek, 26. maja zjutraj pri križevi procesiji je bilo. Spruk Janez iz Praprotna sv. Primoža je še nosil križ. Po sv. opravilu je šel na delo v Sp. Stranje. Popoldne okrog šestih se je ponesrečil in padel in višine 3—4 m na tla. Od tedaj se ni nič več zavedel in je umrl 30. maja na posledicah zadobljenih poškodb. Taka le smrt je nam vsem glasen klic: Bodite pripravljeni, ker ne veste ne ure, ne dneva! Pokojnemu daj Bog večni mir!

Peče. Nesreča ne počiva. Dne 3. jun. je sekal v gozdu Janez Bédenk, star 73 let, iz

Podgorice št. 12. Padla je nanj smreka, še ne tako debela in ga zadela v glavo tako nesrečno, da je bil na mestu mrtev. To je bil v dobi enega leta edini odrasli mrlič v župniji. — Pokopališče imamo sedaj vse prenovljeno. Kdor sedaj pogleda okoli cerkve, se mu zdi, da je prišel na drug svet. Treba je bilo vse urediti in polepšati že radi birne, pred vsem pa zahteva čut do rajnkih, da je pokopališče tako, kot se spodobi posvečenemu kraju.

Rova. Dne 22. maja je umrla najstarejša žena v župniji Marija Podbevšek iz Jasena v 83 letu starosti. Od 14. aprila lanskega leta ni nihče umrl, torej celih 13 mesecev in 8 dni. Je sicer mala župnija, šteje po zadnjem ljudskem štetju samo 336 duš. Pa odkar je samostojna župnija, to je od l. 1766, se ni primerilo kaj takega. V letih 1860 in 1910 so umrli samo po trije, vsa druga leta pa po več, l. 1789 celo 26. Takrat je pobrala griža 16 otrok. Zanimivo je tudi to, da je v isti hiši, kjer je umrla ta žena, takoj prvi dan po njenem pogrebu prišel na svet najmlajši župljanček.

Ihan. (Sv. birma.) V nedeljo 1. junija so podelili premilostni škof dr. Ant. B. Jeglič 93 otrokom zakrament sv. birme; dva birmanca sta bila iz drugih župnij, 51 dečkov, 42 deklic. Kako je bilo prav, da prejšnja leta niso šli z otroci v Ljubljano k birmi; sedaj je bilo veliko večje veselje za otroke, starše in botre.

Homec. Dočakali smo milost sv. misijona, ki sta ga vodila gg. misijonarja iz Ljubljane Ludovik Šavelj in Jožef Fidler od 18. do 25. maja. Ker še ni bilo veliko dela na polju in so bili misijonski govori ob primernem času zjutraj ob 6 in zvečer ob 7, je bila udeležba slajna. Do solz ganljiva je bila sprava v petek zvečer, ko smo glasno izpovedali živo vero in odpustili drug drugemu ter so zadoneli mogočno homški zvonovi in zapeli krasno pesem sprave, ljubezni in odpuščanja ... — Na vnebohod se je vršila proslava škofove 80 letnice tudi v Društvenem

»prosim, pokažite mi gospoda, kadar bo prišel.«

Nekaj minut čez osem je sluga zaslišal kašljanje spodaj v veži.

»Že prihaja. Po glasu ga poznam«, je opozoril sluga Lojzeta.

Lojze se je spoštljivo odkril. Zakaj s takimi gospodi je treba lepo začeti, lepo nadaljevati, če ne je zguba.

»Gospod sodnik«, je jecljal Lojze, »gospod sodnik!«

»Kaj bi radi?«

»Nekaj bi rad z vami na samem govoril.«

»Prosim! Vstopite!«

Ključ je zarožljaj v vratih in Pohlin je vstopil v pisarno.

»No, kaj?« je kratko opozoril sodnik Lojzeta, naj prične govoriti.

»Prositi sem vas prišel, da bi me preveč ne kaznovali.«

»Tako? Ste toženi? Bomo že videli pri obravnavi. Danes ne morem nič obetati. Še kaj drugega?«

»Ne, gospod sodnik, nisem tožen.«

»I, kaj pa potem hočete? Kjer ni tožnika, ni sodnika.«

»Poslušajte, gospod sodnik, takole je bilo.« In Pohlin je povedal vse, kakor se je bilo zgodilo. Sodnik je semtertja kako stvar zapisal.

»Gospod sodnik! Samo to vas lepo

prosim, da me preveč ne kaznujete. In pa orožnikov nikar ne pošiljajte pome. Veste, radi otrok ne. Saj bom sam rad prišel, kar pišite mi. Sram bi me bilo, če bi me orožniki vlačili. Doslej me niso še nikoli.«

»Hm! Torej taka je ta reč!«

»Kakor sem povedal, gospod sodnik.«

»Poslušajte me torej! Na vaše besede vas ne morem ne kaznovati, ne zapreti. Pojdite kar lepo domov in na delo. Če bo vaš sosed tožil, vas bom že povabil k razpravi in potem bomo naprej govorili. Če pa sosed ne bo tožil, pa kar mirni ostanite!«

»Lepo se vam zahvalim, gospod sodnik!«

»Torej srečno pot!«

»Z Bogom!«

Pohlin je odšel.

Sodnik se je zamislil.

»Čudni so ti ljudje! Pretepajo se, potem se pa pridejo sami ovadit. Ali je to odkritosrčnost, ali je hinavščina. Bomo že videli. Da se resnica prav spozna, treba čuti oba zvona. Samo radoveden sem, če se bo drugi zvon oglasil.«

Potem pa se je zatopil v reševanje sodnih aktov. V sobi je bilo vse tiho in mirno ... (Se nadaljuje.)

GOSPODARJI,

ki popravljate svoje domove in prekrivate strehe ali zidate, kupujte najboljši cement dalmatinski in trboveljski, zarezno strešno opeko, Salonit in apno pri

Ant. Stergar-ju

GOSPODINJE,

ako hočete svoje kuhinje opremiti z dobrim in svežim blagom, kupujte vse špecerijsko blago pri

pri

Ant. Stergar-ju

Vse vrste krmila za živino, otrobe, koruzo, oves dobite vedno pri

pri

Ant. Stergar-ju

VSI BARVAJTE S ČOPIČI,

laki in firneži ter suhimi in oljnatimi barvami, kupljenimi po ugodnih cenah

pri

Ant. Stergar-ju

DOBER ZASLUŽEK

se nudi starejšim ljudem in otrokom z nabiranjem zdravilnih zelišč, korenin in lubja kakor: arnikovo, lipovo in bezgovo cvetje, podleskovo seme, jelenov jezik, pljučni, hrastov in planinski mah, voljčinovo, češminovo od palic in korenin ter krhljkovo lubje, sladke koreninice, akonitove (vovkove) srčna moč korenine in ržene rožičke kupuje

Ant. Stergar

Kamnik

vsako množino

po najvišjih cenah.

Blago mora biti lepo suho in čisto.

domu; vrstili so se govori, deklamacije in petje društvenega pevskega zbora. Nazadnje je prebral predsednik društva vdanostno izjavo knezoškofu, ki so jo poslali prevzvišenemu g. knezoškofu kot znak posebne vdanosti in hvaležnosti vseh homških župljanov, vseh prosvetnih organizacij in posebej vseh abstinentov v župniji.

Dob. Pri nas je Marijina družba deklet v proslavo 80 letnice prevz. našega škofa na vnebohod igro »Ljubezen Marijinega otroka« s petjem, tamburanjem in deklamacijo. Čisti dohodek so poslale za Jegličev sklad. Prireditev je bila prisrčen izraz čustev do svojega priljubljene nadpastirja, ki je bila uprizorjena v splošno zadovoljnost.

Groblje. Naš društveni dom počasi leze iz zemlje, kamor smo vrgli že tri vagonce cementa. Iz tega vidimo, da temelji niso samo za par dni. Pripeljali smo tudi že prvi voz opeke; v štirinajstih dnevih bodo vsi temelji še dobili rdeči nastavek, da bo vsaj nekaj videti in da bo naše srce bolj potolaženo. Nas ne skrbi ne cement, ne opeka, ne delo, ampak samo jurčki, katerih pa tudi ne rabimo bogve koliko, samo toliko, kolikor jih lahko prime predsednik društva z dvema prstoma, ali bolje rečeno, kolikor tehta dobro žgana zidna opeka. Kdor se ne boji zanje, naj pove svoje ime.

Jarše. Posestnik iz Loke (pri Mengšu) je dal prenoviti znamenje (kapelico) na svojem posestvu ob poti iz Domžal proti Mengšu. Ne rečemo, da je delo brez hibe. Toda znamenje je vsaj očiščeno. — Ob cesti iz Rodice v Mengeš pa stoji še drugo znamenje (Borčevo), revno, zanemarjeno, da se Bog usmili. Pred takim znamenjem se pač ne kaže niti odkrivati. Skrajni čas bi že bil, da bi se okoličani pobrigali zanj in ga popravili ali pa odstranili. — (Prav res. Zelim, da bi to opozorilo zaleglo! — Urednik.)

Brdo. — (Češčenje sv. Peregrina.) Dne 27. aprila izkazuje koledar poleg sv. Petra Kanizija, Anastazije in Cite tudi sv. Peregrina. Malo znano je pri nas to ime, splošno je nepoznan med našim ljudstvom tek njegovega življenja. A so kraji, kjer sv. Peregrina močno častijo, n. pr. tak kraj je Dunaj. Sv. Peregrin je bil plemenitega rodu Latiosov na španskem. Rojen je bil l. 1265. v Forli. Starši so ga kot edince zelo ljubili ter mu spregledali vsako napako, mesto da bi ga kaznovali. Spričo tega je zašel že prav zgodaj v slabo tovarišijo ter s svojimi tovariši storil marsikaj hudega. Napredoval je v surovosti, ošabnosti, brezobzirnosti in drugih slabostih tako zelo, da je veljal med svojimi malopridnimi sovrstniki za voditelja in poglavarja. Zato tudi pravijo, da je bil Peregrin poglavar roparjev. Božji služabnik sv. Filip, ki je imel nalogo od cerkvene oblasti forlske prebivalce opominjati in jih v njih opešani in slabi veri utrditi, je slabo naletel, zakaj postavila se mu je nasproti razdivjana mladina pod vodstvom Peregrinovi, ki se je tako daleč spozabil, da ga je v obličje bil. Filip pa je vse mirno prenesel in kot sv. Stefan molil zanje. Peregrin je nad tem ostrmel, se je kesal tega dejanja in je začutil v sebi nagnjenje, da stopi v red servitov. Sv. Filip ga je rad sprejel v ta red Marijinih služabnikov. Po dokončanih naukih je bil Peregrin v 30 letu posvečen v mašnika. Odslej je živel strogo in spokorno. Pripovedujejo, da se celih 30 let ni vlegel, le ob steni se je nekoliko naslonil, da se je odpočil od najhujšega truda. Poslal mu je pa Bog hude rane na nogi. Tisto noč pred operacijo, ko bi mu imeli odrezati nogo, je zaupno molil k Stvarniku in kmalu začutil, da je noga povsem ozdravljena. Zato se še danes na nogah bolehajoče osebe priporočajo priprošnji sv. Peregrina. Umrl je kot 80 leten starček dne 1. maja leta 1345. — Takoj po Peregrinovi smrti se

je zgodilo več čudežev. Pod papežem Pavlom V. so začeli misliti na to, da bi proglasili Peregrina za svetnika, kar se je zgodilo pod papežem Benediktom XIII. 27. decembra 1726. — Od tega leta dalje je tudi posebno češčen sv. Peregrin na Brdu, ko je stala tu še prejšnja starejša cerkev. Sedanja večja cerkev so postavili še pred ustanovitvijo brdske župnije, kar se je zgodilo 1787. V njej se nahaja na listni strani v stranskem oltarju sv. Peregrin. Na Brdu se zbere ob shodu na Peregrinovo nedeljo zelo mnogo ljudstva. Na priprošnje sv. Peregrina se je tudi na Brdu zgodilo veliko čudežev in ozdravljenj. L. 1749 je Matija Mlinar iz št. Vida, tesar po poklicu, pripovedoval, da je pri delu v Vidmu na štajerskem zbolel na smrt, pa na priprošnje k sv. Peregrinu je ozdravel popolnoma. — Valentin Majšnic, mizarški mojster iz Doba, je tako zbolel, da je mogel le z berglami tu pa tam iz hiše iti, je prosil sv. Peregrina za pomoč in zopet zadobil zdravje. — Gospa Marija Ana Plapar, soproga poštarja Jakoba iz št. Ožbalta je l. 1750 zbolela na nogi, šla na božjo pot k sv. Peregrinu na Brdo in zopet ozdravela. L. 1750 je prišel na Brdo zahvalit se sv. Peregrinu zaradi nog prelat pater Andrej, ki je potem kot prior kartuzijanov umrl še le l. 1765 v samostanu Bistri pri Vrhniki. In še več drugih milosti so prejeli razni ljudje od sv. Peregrina. Seveda ti navedeni in drugi čudeži niso bili cerkveno izpričani. Pač so bili vpisani:

Ignac Avgust Grabenek, kaplan v Dobu je dne 6. julija 1750 na osmino sv. Petra in Pavla — šel maševat v št. Vid — z vozom prišel na Krtino, kjer je zašel v vodo, da ga je voda s konjem in vozom vred dvignila — se je obrnil v varstvo sv. Peregrina in žalostne Matere božje na Brdu in bil rešen, ko so mu še ljudje prišli na pomoč!

Poročilo (Bericht) vseh čudežev, ki jih je delal sv. Peregrin na Brdu — je iz leta 1754. — kakor pove kronogram. — Naslov — nato sledijo pesmi z notami (arije) in besedilo nemško in nato še slovensko:

N. pr. 3. kitica nemška in slovenska:

Rojen je v Lashkimo krajo
On od shlahtniga Stanu
Sdei pak v Nebeshkimo Rajo
Se on vesseli mozhnu
U tem mestu Forli is imenam
Rojen inu pokopan,
Obdan s velikim terpleinam
Usse on prestoji volan —

4. se glasi pravilno:

Ozh slišat lubi romar moi
kar ti dosli nevesh,
v dobuské fare ti obstoi
kedar po zeste gresh
na hrizeb se ti pred podel
Berdo imenovan —

Druge kitice so polne nemščizmov!

Zdaj se manj hodi — tu pa tam že pride kdo počastit sv. Peregrina na Brdo. Če katerega rade noge bole, naj se obrne k sv. Peregrinu.

Na Brdu se je začel ta svetnik častiti, ko so kip sv. Peregrina prenesli iz št. Vida v cerkev na Brdu dne 15. sept. 1748. In je ena žena iz Vrbe koj takrat zadobila zdravje pri živini. Da so tudi vozniki imeli veliko zaupanje do sv. Peregrina — ni čudno — saj so tačas vozarili celo tje v Nemiški Gradec in so med to dolgo vožnjo marsikatero nevarnost morali prestati. Tako n. pr. Luka Cerar (Zeirer) je šel z vozom v Gradec in mu je pri Vranskem mimo švignila krogla, ki mu je še več časa v ušesih šumela, da cel dan ni nič slišal — se je potem zahvalil sv. Peregrinu z enim rožnim vencem, da je bil ovarovan smrti. In zato ni čuda tudi, da je še narodna pesem tako se glasila:

»Koder bom hodil, dokler bom živ (el)
Sv. Peregrina bom častil(u)«.«

Predno kupite

poletno blago za obleke i. t. d., si oglejte mojo zalogo, ki je tako razkošno opremljena z krasnimi vzorci, da si lahko vsak izbere brez truda in pomisleka. Kar je pa glavno: cene so tako NIZKE, da pri meni kupi vsak **MNOGO CENEJE**, kot kjerkoli drugod.

Priporočam Vam nakup blaga edino le pri meni, ako hočete imeti lepe obleke po nizkih cenah. Krasna izbira ravnokar došlih svilenih robcev; najnovejši vzorci. Izredno krasno blago za ženske plašče in moške površnike poldubelne. Surova in umetna svila, delene popline, vse v najlepši izbiri. Velika izbira moških sraic in posebna izbira še moških kravati. Trpežni tisk in drugo cvirnatno blago za ženske delavne obleke. Velika izbira hlačevine po posebno izjemnih cenah.

Stalna zaloga umetnih gnojil. Zaloga poljskih in vrtnih semen. Vedno v zalogi cement, stavbno železje, okovje za stavbe in pohištvo. Velika izbira kuhinjske posode, porcelana, stekla i. t. d.

Vedno sveža špicerija, posebno fina moka, ki jo pri meni kupite v dno naiceneje. Ze sedaj onozarjam, da bom imel za veliko noč rozine radi velikega nakupa po prav izrednih cenah. To opozarjam radi tega, da ne bodete drugje za drag denar kupovali istega blaga.

Ker imam dobre trgovske zveze s prvovrstnimi tovarnami in proizvajalci, mi je omogočeno dati vse blago po prav izjemnih cenah

Za obilen nakup se najtopleje priporočam

J. MENART

trgovina

Domžale

Otroški kotichek

(Piše striček Matiček.)

Počitnice

Menda ni besede, ki bi jo otroci rajši slišali, kakor je beseda počitnice. Že cel mesec pred koncem šolskega leta mislijo nekateri otroci samo kdaj bo konec šole in kdaj se bodo začele počitnice. Pridni otroci, ki so se med šolskim letom res marljivo učili, si počitnice tudi zaslužijo. Leni otroci pa ne! — Kako boste vi, otroci, počitnice porabili? Tudi med počitnicami ne smete knjig popolnoma odložiti. Tudi med počitnicami radi berite, posebno »Naš list«. Med počitnicami radi doma pomagajte starešem na polju ali na travniku ali pri paši živine. Pa tudi kopat se boste prav pridno hodili. To je jako zdravo. Samo glejte, da kateri ne utone. Stričku bi bilo hudo za njim in bi se jokal. Pri kopanju pa ne smete pozabiti na sveto sramežljivost! Mislite vedno pri kopanju, da je angel varih pri vas in da ne smete ničesar storiti, kar bi bilo greh in za kar bi moral angel varih jokati. V šoli ste se lepo učili: »Bog vse vidi, Bog vse ve; greh se delati ne sme!« Kopljejo naj se dečki ločeno od deklic. Dečki sa sebe in deklice tudi za sebe, ne pa skupno. V današnji številki »Našega lista« vam kaže striček, kako se v Afriki kopajo. Le pogledajte! Ali niso čedni?

Stric Jaka

vzor popotnega Junaka. Tako je naslov lepe knjige za otroke, ki kaže v 137 slikah potovanje strica Jakata, katerega že poznate iz »Kat. misijonov«, v Afriko. Tam v Afriki je nalovil mnogo živali: slona, nosoroga, žirafa, opice, leoparda, cebro in vse pripeljal v Ljubljano. Z njim so prišli tudi trije črni zamorci, katere je rešil smrti, jih lepo poučil v sv. veri in dal krstiti. Vse to kažejo lepe barvane slike, ki jih boste prav radi gledali. Lepa knjiga stane 12 Din. in se naroča v Misijonski tiskarni Groblje, pošta Domžale. Striček jo priporoča vsem otrokom.

Ugankarji.

Za poredne šolarje, ki jih je striček v zadnji številki pokazal, so določili kaznen sledeči otroci: Pavla Cotman, Ulepič Stanko, Oberwalder Maks in Ernest, Pichler Alojzij, Gorenc Milica, Habjan Stanko, Pavli Ivanka in Terezija, Škraber Lovrenček, Habjan Cilka, vsi iz Domžal; Rahne Stanko, Studa; Tominc Janko, Benkovič Helena, Kamnik; Limoni Janko in Pavel, Želodnik; Stupica Mihaelca, Podrečje; Ivan Štandeker, Vir; Mihael Vrhovnik, Mušič Pavla, Mengeš; Francka Koncejla, Topole; Repanšek Marija, Homec; Mici Trebušak, Šmarvno; Jerica Mal, Mimica Jesenšek, Feče; Ivan Cotman, Rodica; Ivan Kralj, Vinko Kokalj, Betka škofic, Jarše. Ker je toliko ugankarjev, je pa striček pripravil tri nagrade in ne samo eno. Nagrade so dobili: Betka škofic, Jarše; Alojzij Pichler, Domžale; Mihaelca Stupica, Podrečje.

Stričkova pošta

Šolski otroci iz Stranj. Stričku ste poslali pozdrav z izleta. Hvala lepa! Na karti so samo vaša imena, niste pa povedali od kod ste. Pa brihtna glava striček je hitro uganil, da ste iz Stranj. Pogledal je majnikovo številko Našega lista in tam našel vaša imena. Striček je na blinkošni terek tam pri vas hodil. Na poti od Osredka do Bistričice je zašel. Pa mu je neka pridna

deklica kar sama pot pokazala. Ko bi striček vedel njeno ime, bi njej poslal lepo podobico. — Ruža Dinter, Ljubljana: Gotovo si na Brezju tudi za strička molila; hvala za pozdrave. — Tončka in Dragica Bučer, Lichtenthurn: Stričku je tudi žal, da vama je draga mamica umrla. Pri sveti maši je že molil zanjo. Nikar ne žalujte preveč. Sedaj imate v nebesih dve mamici nebeško mamico Marijo in vajino mamico, ki iz nebes doli gleda, če boste vedno pridni. Marija Repanšek, Homec: Striček te rad sprejme v svoj kotichek in je vesel tvoje obljube, da boš za pogančke molila in znamke zanje zbiral. Nečakinje in Lichtenthurn: Dvakrat je dobil striček vaše pozdrave iz Kamniške Bistrice. To ste navdušene turistinje. Striček gre tudi rad v planine četudi je že star. Alojzij Pichler, Domžale: Jako težko delo si naložil stričku. Porednim otrokom si določil sledečo kaznen: Najbolje bi bilo v tej šoli, če bi otrokom v prostem času postavili strička za paznika. Misliš, da bi jih striček mogel ukrotiti? Betka škofic, Jarše: Ti ugibaš, kakšen je striček. Kaj pa, če ni tak, kakor ti praviš? Porednežem si prav dobro kaznen prisodila. Mihaelca Stupica, Podrečje: Tvoj odgovor je jako moder. Taki poredni otroci bi zaslužili, praviš, boljših in strožjih vzgojiteljev doma in v šoli. Otroci, ki imajo strah pred starši, niso nikdar poredni, tudi če gospod učitelj ni navzoč. Lichtenthurn, I. odd.: Kako vesel vas bodo zamorčki, ker ste jim poslale tako lep dar 100 Din. Najbolj vas je pa vesel Jezusček. Zelo lepa je vaša obljuba, da tudi med počitnicam ne pozabite pogančkov. Le bodite male misijonarke in ostanite taki angelčki, kot ste bile na dan prvega sv. obhajila. Hvala za sliko! Lichtenthurn, meščanska I. a: Kako lep prostorček boste imele ve v nebesih. Vaš zamorček resnico govori, ko pravi: »Ako za misijone rada daš, v nebesih prostorček lep imaš!« In ve ste dale 200 Din za misijone. Striček vam želi prav prijetne počitnice. Ker ste se med šolskim letom tako lepo vadile v premagovanju, tudi med počitnicami na to ne pozabite. Preberite, kaj piše striček tukaj pod naslovom »Sladoleed«. Striček se vas spominja in moli

za vas, da ostanete tudi med počitnicami pridne in brez greha!

Sladoleed

Kateri otrok še ni videl moža z belim jopičem, belim predpasnikom ter turško kapo na glavi, ki pred seboj vozi voziček ali čoln na treh kolesih in ključe otrokom tako prijetno besedo: »Sladole-e-e-d, sladole-e-e-d!« Ko slišijo otroci to besedo, se jim v ustih kar slina nabere in si žele lizati tisti sladki led. In potem morajo iz hranilčkov vsi prihranjeni dinarčki ven! Ali pa mamico ali ateka toliko časa nadlegujejo, da dobijo dinarček za sladoleed. Če ga pa ne dobije, se pa grozno cmerijo. Marsikateri otrok si je že želodec pokvaril, ker je preveč sladoleed lizal in je bil bolan. Ali so mu pa zobki popokali in so ga potem boleli.

Striček bi pa svojim pridnim nečakom in nečakinjam nekaj drugega priporočal. Otroci, ali ne bi hoteli tistih dinarčkov, ki bi jih drugače za sladoleed izdali, prihraniti za bedne pogančke? Medtem ko beli otroci denar zapravljajo za sladoleed, ubogi črni zamorčki nimajo nič jesti, niti kruha ne in stradajo ter lakote umirajo. Včasih morajo jesti korenine ali skorjo od dreves pa tudi travo, mravlje in črve. Stegujejo k belim otrokom svoje prav suhe ročice ter prosijo: »Pošljite nam kruha! Usmilite se nas, ker gladu umiramo!«

Kdo od pridnih otrok ne bi rad pomagal tem sestradanim zamorčkom in pustil sladoleed ter prihranjene dinarčke poslal stričku za pogančke? Otroci boste pisali stričku, kolikokrat ste se premagali in niste kupili sladoleeda, ampak dinarčke poslali zamorčkom. Za zgled vam bo striček povedal pesem o Tončku kujončku. Naučite se je na pamet!

Tonček - kujonček

Mucka razvajena — Tonček kujonček dinar zaslužil, si kupi bonbonček. Tončku so žugali drobni sladkorčki: »Dečko, ne misli, da tvoji smo norčki! Takle fantiček, napol se v plenici, hitro spoznal bo, da čudni smo strici.«

Mucka razvajena — Tonček kujonček dinar zaslužil, spet kupi bonbonček. Jeza popade sladkorčke: Gorje! Tončku skočili so v bele zobe: V zobju kotiche so vse prebrskali, ruvali, rezali, suvali, žgali ...

Vik in ihtenje jih ni prepodilo. Lečnik prišel je, zapisal zdravilo: »V šparovec dinar za bedne zamorčke, Tonček kujonček, in pomni sladkorčke!« Slušal je Tonček in rabil zdravila. Čudo prečudno: vsa bol je minila ...

Slika h kopalni sezoni v Kamniški Bistrici.

UREDNIK

Moravska dekanija. Lepo prosim poročila o birmovanju za prih. številko. — Mengeš. Dopis je sicer zelo dober, toda daleko predolg; saj ga je za 2—3 tiskane strani. Tudi je menda malo prehud, čeprav je tisto o divjem razgrajanju pred kipom M. B. ob večernih urah in tisto o kravi v sprevodu pri zadnji slovesnosti zelo resnično. Morda kaj malega prihodnjic. L. Stranje. »Srečo« smo izčrpali. Prosim nadaljevanje. Pozdrav.

„Naš list“

izdaja Misijonišče v Grobljah, pošta Domžale. Tiska Misijonska tiskarna. List izhaja v začetku vsakega meseca in stane posamezna številka 1 dinar. Oglasi po dogovoru.

Velika zaloga manufakture, najlepša izbira za vse stanove, zaloga vse vrste špecerije, moke, koruze itd. — Velika zaloga železa, vse vrste železnine, zaloga najnovejših železnih plugov itd. — Vedna zaloga svežega cementa in druge gradbene potrebščine. — Zaloga umetnih gnojil, stekla, porcelana itd. Cene najnižje; brez konkurence.

Za obilen obisk se priporoča

JOS. SENICA

TRGOVINA, DOMŽALE

Hlode

smrekove in jelove kupi
vsako množino

FRANC ŠMON

RODICA PRI DOMŽALAH

STALNO IMAM V ZALOGI
DESKE VSEH VRST ZA MI-
ZARSKA IN TESARSKA
DELA PO NAJNIŽJI CENI.

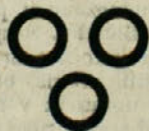
UGODNA PRILIKA ZA VARČEVANJE!

Hranilnica in posojilnica v Kamniku

v svoji lastni hiši

SPREJEMA HRANILNE VLOGE

na knjižice in tekoči račun ter jih obrestuje najugodnejše. Vse davke plačuje hranilnica sama.

Šutna, štev. 22,

POSOJILA DAJE

pod ugodnimi pogoji.

URADNE URE od 8 do 12 dopoldne
od 2 do 4 popoldne.

Ustanovno leto
1869.

Obče znano veletrgovino

Obstoje trdke
60 let!

R. Miklauc „Pri Škofu“

Ljubljana, Lingarjeva ulica št. 3, Pred Škofijo št. 3.
priporočamo

pri nakupu blaga za moške obleke za fino črno blago, kakor tudi modni kamgarn in ševjot trpežne in dobre kvalitete v zelo veliki izbiri ter po najzanesljivejših cenah.

Za ženske obleke

svileno, polsvileno in volнено blago v vsakovrstnih kvalitetah in vseh barvah in vzorcih. Perilne cefirje, kambrike, delene i. t. d. Za perilo fino kotenino in šifon, blago za žimnice, odeje i. t. d. Rute in šerpe v vseh barvah in vrstah, svilene in proste, v veliki izbiri.

Prijazna postrežba!

Ugodne cene!